

den 4½ pCt.s Type. — Men er det da saa galt at laane? Det kommer bl. a. an paa, hvad man laaner til. Hvis man laaner forsvarligt og sørger for at have sine Indtægter i Orden, saaledes at man nogenlunde let kan udrede Renten og Afdragene af Laanene, saa synes jeg ikke, det er saa galt at laane. Saa kan Foranstaltningen være god, naar man bruger Pengene godt. Paa det nuværende Statsregnskab er der, som jeg sagde før, ikke tænkt paa Reservefonden, og § 26 viser heller ikke noget lyst Billede. Den viser, at vi afdrager paa Laan 3,341,000 Kr., at vi optager et Laan paa 3 Mill. Kr. og sælger nogle Obligationer, og saaledes tumler vi rundt. Det betyder alt sammen ikke nogen Forbedring, men jeg kunde tænke mig, at man en Gang netop nu, da der har været Tale om Jernbaneanlæg, og da der har været megen Tale om Masnedøbroen, kunde faa det ordnet saaledes, at man samlede det alt sammen sammen og sagde: Disse og lignende Foranstaltninger er nødvendige. Masnedøbroen kan man ikke undvære; den er nødvendig af Hensyn til den nu bestaaende Trafik og af Hensyn til Anlægene ved Rødby—Femern-Routen. Der kunde være andre Foretagender paa Jernbaneloven af 1908, som man ogsaa maatte tage med, og saa kunde man samle alt det sammen, der syntes paa-trængende nødvendigt, og saa hellere vedtage et fornuftigt Laan med moderate Afdrag gennemført paa en Maade, hvorved vi, naar Afdragene er saa rimelige, egentlig til en vis Grad vilde kunne aflaste vort Budget for store Beløb, der ellers kan anvendes til Jernbaner. Denne Tanke har før været fremme, og jeg synes, at det var fornuftigt at komme nærmere ind paa den. I alle Tilfælde skal den Foranstaltning med de 3 Mill. Kr., som Ministeren har Lov til at udgive, og som er indenlandsk Laan, ophøre i 1915, og der kunde da maaske nok være Tale om at tage under Overvejelse, om det ikke er bedre fremfor aarlige Laan at samle det hele og faa Gang i de dog til Dels produktive Arbejder, der her er Tale om.

Enkeltheder i Finansloven skal jeg ikke komme ind paa; der er jo ikke, som allerede bemærket, Tale om at rette noget, men jeg kan slutte mig til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), naar han ønskede ved en Udvalgsbehandling at faa forskellige Oplysninger.

Trier: Finanslovforslaget behandles jo her i Tinget under væsentlig andre For-

hold end i Folketinget. Den politisk betydningsfulde Ret, som Folketinget har til at behandle Finanslovforslaget først, medfører jo et meget omfattende Pligtarbejde, ved hvilket alle Enkeltheder i Finanslovforslaget gennemgaas, et Pligtarbejde, som strækker sig saa meget længere ud over Tiden, som der, saaledes som det ogsaa fra forskellige Sider er fremhævet, vedbliver at strømme nye Forslag ind lige til det sidste, Forslag, der altsaa skal overvejes og kritisk behandles i et Finansudvalg. Men naar Forholdet er dette, foreligger jo Sagen ganske anderledes let her i Landstinget, hvor hele dette Arbejde med Enkelthederne maa siges at være overflødig, fordi det een Gang er gjort og, maa man forudsætte, gjort paa den bedste og mest betryggende Maade i det andet Ting, og det faktisk vilde være ganske umuligt at komme ind paa en Gentagelse af dette samme Arbejde, fordi vi derved vilde være udsatte for intet som helst Aar at kunne faa en Finanslov i rette Tid. Opgaven her i Landstinget maa jo saa blive at udtale en Slags Kritik. Er Finansloven som i Aar kommet fra det andet Ting med Balance i Forholdene — og selv de, der her har taget Forbehold overfor den Maade, paa hvilken denne Balance var frembragt, har dog ment, at der ingen Grund var til at frygte for nogen Fare med Hensyn til Pengenes Tilstrækkelighed for det kommende Finansaar — og i Aar som aldrig før vedtaget af alle politiske Partier, er det ogsaa, efter hvad jeg har forstaaet af, hvad der er sagt her i Dag, en almindelig Fornemmelse heroppe, at man billigvis maa tage Finanslovforslaget saaledes, som det kommer fra Folketinget, og indskrænke sig til at øve den Kritik, som man finder passende, og som ganske vist i Øjeblikket ingen som helst Indflydelse faar paa det Lovforslag, der foreligger, men som jo, hvis den i øvrigt er fornuftig og indgaaende, kan faa sin Betydning for Fremtiden og dens Finanslove. Saaledes opfatter jeg altsaa Forholdet, som det foreligger, og en saadan Kritik er ogsaa fra forskellige Sider blevet udtalt her i Dag, endda i et ikke ganske ringe Omfang.

Jeg skal ikke komme ind paa de kritiske Bemærkninger, der er fremsatte, uagtet jeg ikke mener at kunne være enig med alt, hvad der i saa Henseende er sagt, heller ikke just med Hensyn til de Fremtidsplaner for en Indskrænkning af Udgifterne, som er blevet foreslaaet. Jeg mener ikke dermed, at det er selve Indskrænk-